

ОСНОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ГАЛУЗІ РОСЛИННИЦТВА В УКРАЇНІ

Самохвалова А.Ю., студентка 3-го курсу

Науковий керівник: Левченко О.П., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Актуальність. На сучасному етапі свого розвитку Україна залишається аграрною країною, яка має великий потенціал у виробництві сільськогосподарської продукції, направленої як на внутрішні, так і на зовнішні ринки збуту. Розширення світового ринку та поглиблення конкуренції вимагають від українських виробників покращення якості та конкурентоспроможності продукції. Однією з провідних галузей в сільському господарстві України є рослинництво. Тому суттєвим на сьогодні є пошук шляхів підвищення економічної ефективності даної галузі.

Мета дослідження. Визначити основні особливості рослинництва та дослідити їх вплив на розвиток даної галузі в Україні.

Викладення основного матеріалу. Рослинництво є основною галуззю сільськогосподарського виробництва. Воно реалізує потреби суспільства у продуктах харчування, забезпечує промисловість сировиною, є базою для функціонування та розвитку тваринництва. Дана галузь економіки має свої специфічні особливості, які суттєво відрізняють її від інших. Перш за все слід відмітити, що рослинництву притаманний сезонний характер виробництва, а на технологічний процес значно впливають погодні умови.

Також можна виділити розбіжності між періодами виконання технологічних процесів і одержанням готової продукції. Витрати праці здійснюються впродовж цілого року, тоді як продукцію рослинництва зазвичай одержують у певну пору року. Тривалість виробничих циклів визначає необхідність розмежування витрат - витрати попередніх років під врожай поточного року, витрати поточного року під урожай майбутніх років.

Головним і незмінним засобом виробництва в галузі є земля, що має суттєві особливості збереження й використання. Вона належить до основних засобів сільського господарства, однак на неї не нараховують знос та амортизацію. Не зважаючи на це земля потребує значного фінансування для проведення заходів щодо підвищення її родючості.

Земельні ділянки територіально знаходяться в різних місцях, тому виробництво здійснюється на великих площах з переміщенням сільськогосподарських машин і механізмів, що викликає додаткові витрати.

Особливості галузі рослинництва, її відмінність від інших галузей економіки висувають жорсткі вимоги до організації обліку витрат галузі, одержання та виходу продукції, її збереження, переробки та реалізації. Основною метою обліку витрат на виробництво продукції рослинництва є своєчасне, достовірне, повне відображення фактичного складу і розміру витрат та контроль за використанням всіх видів виробничих ресурсів, а також обсягу виробленої продукції в натуральних та грошових вимірниках.

До основних статей виробничих витрат у галузі рослинництва відносяться витрати: на оплату праці; відрахування на соціальні заходи; насіння і посадковий матеріал; паливо та мастильні матеріали; добрива; засоби захисту рослин; роботи та послуги; витрати на ремонт необоротних активів; загальновиробничі витрати; інші витрати.

Висновки: Рослинництво займає вагомe місце в сільському господарстві України. Продуктивність даної галузі значною мірою впливає на ефективність економіки країни в цілому. Але для досягнення високих економічних показників слід приділяти значну увагу відмінностям рослинництва порівняно з іншими галузями. По-перше, визначити особливості виконання технологічних процесів та їх періодичності. По-друге, слід здійснити чітке розмежування витрат галузі залежно від тривалості виробничого циклу та особливостей

отримання готової продукції. По - третє, необхідно ефективно організувати облік витрат у рослинництві. Адже правильне відображення в обліку витрат галузі та їх розмежування на кожний окремий вид продукції є необхідною умовою для збільшення обсягів виробництва продукції рослинництва та покращення її якості.

Літературні джерела:

1. Огійчук М. Ф. Фінансовий та управлінський облік за національними стандартами : підручник / М. Ф. Огійчук, В. Я. Плаксієнко, М. І. Беленкова та ін. ; за ред. проф. М. Ф. Огійчука. – 6-те вид., перероб. і допов. – К. : Алерта, 2011. – 1042 с.
2. Ресурси Інтернету. –Режим доступу: <http://credobooks.com/1-zavdannya-ta-shlyaxi-rozvitku-galuzej-roslinnictva>

УДК 657

ГАРМОНІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Самохвалова А.Ю., студентка 3-го курсу

Науковий керівник: Костякова А.А., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Актуальність теми: Сучасні інтеграційні процеси, які відбуваються в Україні, зумовлюють необхідність перегляду та зміни вітчизняного законодавства в різних галузях економіки, насамперед це стосується бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Запровадження єдиних світових стандартів бухгалтерського обліку та фінансової звітності дасть змогу усунути економічні й торговельні бар'єри, активізувати надходження іноземних інвестицій та виходу на світові ринки капіталу, формувати конкурентоспроможне ринкове середовище. Здійснити це можливо лише шляхом гармонізації вітчизняного законодавства з міжнародними стандартами бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Метою даної статті є розкриття та аналіз сучасних інновацій у сфері бухгалтерського обліку, які відбуваються в Україні та їх вплив на процеси гармонізації облікового законодавства з міжнародними стандартами.

Викладення основного матеріалу. Стрімкий розвиток світової економіки розширює коло традиційних користувачів та підвищує рівень їх вимог до облікової інформації. Тому суб'єкти господарської діяльності повинні швидко та гнучко реагувати як на внутрішні, так і на зовнішні зміни в умовах господарювання. Це можливо лише за досконалості державного законодавства та його відповідності міжнародним вимогам.

Підписавши угоду про асоціацію з Європейським Союзом, Україна чітко заявила про свій зовнішній напрям економічного і соціального розвитку та поклала на себе додаткові зобов'язання щодо гармонізації вітчизняного законодавства з європейським. Однією з умов було поступове зближення бухгалтерського обліку і звітності до міжнародних стандартів та інтеграція із законодавством Європейського союзу.

Наслідком цього стало прийняття 5 жовтня 2017 року Верховною радою України Закону «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень» № 2164-VIII, основні положення якого набрали чинність 1 січня 2018 року. Цей закон включає низку оновлень та інновацій зіставлених з Директивою ЄС № 2013/34 «Про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язану звітність певних типів підприємств». Згідно нового закону, було оновлено критерії розмежування підприємств за їх розміром на мікропідприємства, малі, середні та великі. За основу класифікації взято три показники: балансову вартість активів, чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) і середньооблікова чисельність працівників протягом фінансового року.

Новоутворені підприємства під час визначення відповідності критеріям застосовують показники на дату складання річної фінансової звітності. Для віднесення підприємства до